

MÁHR GÁBOR
Új lakat, új mánia

Nem mersz lemenni az emeletről,
mert elkoptatod a lábad,
pedig készen állsz az úthoz.
Csináljunk mályvavirágot
a virágozó kredenchez.
Csak egyetlen egyszer még,
nem kell oda többet,
vigyétek és vegyétek
magatokhoz Krisztust.
És a fiatal menyecskék
tapossák sárrá cipőjüket,
majd jön egy szaloniki sárkány,
és megfelel mindegyikötöknek,
új lakat, új mánia,
elázott a porcica,
mert megvert minket a hatalmas eső,
meg az ellenkezőső.

Özvegyasszonyok

kutyám jót evő jótévő pöffeszkedő,
pacim házaló, árnyalatot megkovácsoló,
hóhérom felakasztja a nihilizmust,
hírmondó se marad, csak ja egy kis gutaütés,
meg egy jambus.
De azon a jambuson friss hús van,
mi mindnyájan dúskálunk a jóban,
alabástromvirág hegyparódiával,
a pusztán pedig egy kazamata látványa,
nekikerekedik három özvegyasszony,
eljárják a holtak élő táncát,
hej, pedig én vagyok félig rakottan,
a másik meg Balmazújváros, mi egy kicsit sármos,
olyan Miatyánktalan.

Drágakő

mást szeret a virágapám,
nem a viráganyámat,
de azóta több, mint harminc év,
harminc gombasarjadék, ott bújik, bújjon csak elő,
harminchárom drágakő

Kalotaszeg nagy erdő

ez lesz a honfoglalás: magamat hódítom meg,
de nem csak olyan alamuszin, kék színű füsttel,
utána leráspolyozom a színeket,
a sárgákat, a zöldeket, a feketéket,
mintául felkérek téged,
fázom és ők ideröhögnek,
miattad vagyok és töpörödnöm kell,
mézízú szája van a ködnek,
mindenféle állatok röpködnek,
világvégi áristomba mennek,
mert ez egy kedves áristom, csak hát világvégi,
de gyűlnek a rossz nyelvek,
elmossa az eső, a kávéeső a tájképet,
minden nap plusz egy kávéeső,
kell egy nap fénytelenül csillogás,
enyém lesz a repülő,
halkan száll, mint a nyár,
mint a kerti szőnyegek,

de egy idegesítő féreg nem hagy írni,
ha megjön, mégsem olyan keserű,
még néha megjelenik a Paradicsomban is,
egy perccel ébredésem után már írnék,
nagy a sodrásom, én vagyok a Tisza,
valahol meg gázló vagyok,
Kalotaszeg nagy erdő,
haramia lakik benne,
jön a tél nagy hógolyóval,
kinn aluszunk mi a hóban

Ujjak

szopom a könyvem az ujjamból,
másik ujjam az Araráté,
a harmadik ujjam a szőlészeté,
negyedik ujjam a költészeté,
a hüvelykujjam a tehenészeté,
de mégis van valami ferdeség e játékban,
hogy a másik kezemen van öt ujj,
de az az öt ujj a hóesésé

